

quid agitur, Brute? templis deorum immortalium imminet hominum egentium & perditorum spes, nec quidquam aliud decernitur hoc bello, nisi utrum simus, necne. Cui parcimus, aut quid agimus? His ergo consulimus, quibus victoribus vestigium nostrum nullum relinquetur? Nam quid interest inter Dolabellam, & quemvis Antoniorum trium? quorum si cui parcimus, duri fuimus in Dolabella. Hæc ut ita sentiret fenatus, populusque Romanus, etsi res ipsa cogebat, tamen maxima ex parte nostro consilio atque auctoritate perfectum est. Tu si hanc rationem non probas, tuam sententiam defendam, non relinquam meam. Neque dissolutum a te quidquam homines expectant, neque crudele. Hujus rei moderatio facilis est, ut in duces vehemens sis, in milites liberalis. Ciceronem meum, mi Brute, velim quam plurimum tecum habeas. Virtutis disciplinam reperiet nullam, quam contemplationem, atque imitationem tui. XIII Kal. Maji.

EPISTOLARUM

FRAGMENTA.

AD M. TITINIUM.

SUET. *Cl. Rber.*] Equidem memoria teneo, pueris nobis primum Latine docere cœpisse L. ³ Plotium quendam, ad quem cum fieret concursus, quod studiosissimus quisque apud eum exerceretur, dolebam mihi idem non licere. Continebar autem doctissimorum hominum auctoritate, qui existimant, Græcis exercitationibus ali melius ingenia posse.

¹ *Fragmenta*] Quam multa nobis epistolarum volumina reliquerit M. Cicero, præter ea, quæ habemus, facile vel ex his epistolarum fragmentis intelligi potest, quas ad Titinium, ad Nepotem, ad Cæsarem, ad Hirtium, ad Panfam, ad Cæsarem juniorem, ad Calvum, ad filium, ad Axium, ad Brutum scriptas videmus. Nam quæ ad Pompejum, aut ad Cassium a Nonio scriptæ citantur, prorsus ab hoc numero removenda

sunt: nam illæ inter eas, quæ ad Atticum, hæc inter eas, quæ ad familiares missæ sunt, reperiuntur. *Sigonius.*

² *Titinium*] Hunc, virum fuisse eruditum, sunt opera illius quæ testantur, quorum sæpe meminit Non. Marcellus. *Patricius.*

³ *Plotium*] Rhetor Syllanis temporibus floruit, ut in Chronico notavit Eusebius. Eiusdem autem rei & hominis meminit etiam Quintilianus lib. II. *Sigonius.*

AD CORNELIUM NEPOTEM.

MACR. *lib. II. cap. I. Saturn.*] Itaque nostri cum omnia, quæ dixissemus, dicta essent: quæ facete, & breviter, & acute locuti essemus, ea proprio nomine appellari *dictæria* voluerunt.

¹ *Ad Cornelium Nepotem*] Sunt qui epistolarum ad Cornelium libros XVI. numerant. Cujus rei, quoniam nos quidem in hoc genere nihil affirmare possumus, penes illos fides esto. Certe Gellius lib. XV. cap. 28.

hunc *Cornelium M. Ciceronis amicum familiaris*, ut qui maxime, fuisse testatur, eundemque de ipsius vita libros aliquot conscripisse memorat. *Patricius.*

A D E U N D E M .

PRISC. *lib. VIII.*] Hoc restiterat etiam, ut a te fictis
 1 aggrededer donis.

PRISC. *ibid.*] Qui habet, ultro appetitur: qui est pau-
 per, aspernatur.

SUET. *in Jul. Cæs.*] Quid? oratorum quem huic antepo-
 nes eorum, qui nihil aliud egerunt? quis sententiis aut acui-
 tior, aut crebrior? quis verbis aut ornatior, aut elegantior?

MARCEL.] Neque enim quidquam aliud est felicitas, ni-
 si honestarum rerum prosperitas: vel, ut alio modo definiam,
 Felicitas est fortuna, adjutrix consiliorum bonorum: quibus
 qui non utitur, felix nullo pacto esse potest. Ergo in perdi-
 titis impiisque consiliis, quibus 2 Cæsar usus erat, nulla potuit
 esse felicitas: feliciorque meo iudicio Camillus exulans, quam
 temporibus iisdem Manlius, etiam si, id quod cupierat, re-
 gnare potuisset.

1 Aggrededer] Priscianus, lib. VIII. ait,
 hoc in loco Aggredi in patiendi significatio-
 ne esse usurpatum. Sigonius.

2 Cæsar] De hac Cæsaribus ejusmodi felici-
 tate, ita idem iste Cicero in Philipp. II. est
 locutus, Cæsar, inquit, Alexandria se recipi
 felix, ut sibi quidem videbatur; mea autem
 sententia, nisi qui recip. si felix, felix esse ne-
 mo potest. Ex quo sunt illa quoque ad Atti-

cum lib. VII. ita scripta. O hominem amen-
 tem & miserum! qui ne umbram quidem un-
 quam se se viderit. Atque hac ait facere
 se dignitatis causa. Ubi est autem dignitas,
 nisi ubi honestas? num honestum igitur, habere
 exercitum nullo publico consilio? occupare urbes
 ceterorum, quo facilius sit aditus ad patriam?
 Patricius.

A D C. CÆSAREM, ex lib. I.

NON. *Dicare.*] 1 Balbum quanti faciam, quamque ei me
 totum dicaverim, ex ipso scies.

NON. *Consequi. Honor.*] Tum cum ea, quæ es ab senatu
 summo cum honore consecutus.

1 Balbum quanti faciam] Exempla omnia
 ex tribus libris Epistolarum ad C. Cæsarem
 ex Nonii Commentariis sumpta sunt. Quan-
 quam autem difficile est, ex tam paucis ver-
 bis sententiam ullam certam haurire, tamen
 has epistolas, post partem fere Pharsalico

prelio victoriam, scriptas esse ad Cæsarem
 Dictatorem crediderim; Cæsare ipso adhuc
 extra Italiam bellis civilibus implicato. Quam
 autem Cæsari carus Balbus fuerit, aliæ epi-
 stolæ indicant. Sigon.

NON.

NON. *Improbum.*] Debes odisse improbitatem ejus, quia
 impudentissimum nomen delegerit.

NON. *Tueri.*] Ut sciret, majore cura tuenda esse, quæ
 parta sunt.

A D E U N D E M, ex lib. II.

NON. *Locare.*] Vel quod locatio ista pretiosa.

NON. *Purare.*] Quod sapientes homines, ac boni putant.

CARIS. *lib. I.*] Neque pro cauto ac diligente se castris
 continuit.

NON. *Monumentum.*] Sed ego, quæ monumenti ratio sit,
 nomine ipso admoneor. Ad memoriam magis spectare debet
 posteritatis, quam ad præsentis temporis gratiam.

A D E U N D E M ex lib. III.

NON. *Dimittere.*] Quæ si videres, non 2 de exercitu re-
 tinendo tueri, sed eo tradito, aut dimisso.

NON. *Contemno.*] Amici nonnulli a te contemni ac des-
 pici, ac pro nihilo haberi fenatum velint.

AD EUUNDEM ex lib. incerto.

NON. *Levare.*] Jam amplitudinem gloriamque tuam ma-
 gno mihi ornamento fore existimo, quod me levass cura.

NON. *Consequi.*] Extrema vero nec quanta, nec qualia
 sint, verbis consequi possum.

AD CÆSAREM JUNIOREM, ex lib. I.

Omnia ex NONIO. *Sagum.*] Prædie Non. Febr. cum ad
 Tom. IX. T te

2 De] Lambinus conjicit, re.

1 Ad Cæsarem Juniores] Id est, ad C.
 Cæsarem Octavianum. Cum ille Apollonia,
 Cæsare patre per conjuratos interfecto, re-

versus, insigni accepta a M. Antonio Cos.
 injuria, Cicerone imprimis auctore, arma
 adversus eundem Antonium pro rep. suscepisset,
 atque eundem, Mutinam coloniam &
 D.

te literas mane dedissem, descendi ad forum togatus, cum reliqui consulares sagati vellent descendere.

Adirus.]² Et aut ad consules, aut ad te, aut ad Brutum adissent, his fraudi ne esset, quod cum Antonio fuissent.

Relatum.] Sed hæc viderimus, cum³ legati responsa retulerint.

Vindicare.] Quasi si me ad id beneficium arcefferes, quo per te me una cum republica in libertatem vindicasset.

Accipere Rogare.] Roga ipsum, quemadmodum ego eum Arimini acceperim.

Cunctari.] Sed cito poenituit, domum rediit, ceteri cunctabantur.

Opinio.] Erat opinio bona de Planco, bona de Lepido.

Comparare.] Neminem tibi profecto hominem ex omnibus aut anteposuissem unquam, aut etiam comparassem.

Expedire.] Ex ceteris autem generibus tunc pecunia expeditur, cum legionibus victricibus erunt, quæ spondimus, persolvenda.

Confectum.] In singulas tegulas impositis sexcentis, sexcentis confici posse.

Ducere.] Ne res duceretur, fecimus, ut Hercules Antianus in alium locum transferretur.

Involvere.] Sed quod⁴ videret nomine pacis bellum involutum fore.

Ignoscere, ac Concedere.] Quod mihi & Philippo vacationem das, bis gaudeo. Nam & præteritis ignoscis, & concedis futura.

Ferox.] Itaque vereor, ne ferociorem eum faciant tua tam præclara de eo judicia.

AD

D. Brutum Cos. def. obsidentem, una cum Hirio & Pansa Consulibus cum imperio extraordinario premeret. De sagis autem bello Mutinensi a populo R. sumendis sepe cen-
fuisse Ciceronem, ex VI. & aliis in Antonium orationibus intelligi potest. Narrat autem nunc Casari, quid iis de rebus Romæ actum sit. *Sigonius.*

² Et aut ad Consules] Hanc sententiam dixit Cicero Philippicæ VIII. his verbis: *Quæ ob res ita censeo, eorum, qui cum M.*

Antonio sunt, qui ab armis discesserint, & aut... ad D. Brutum Imp. Cos. def. aut ad C. Casarem Propræt. ante Idus Martias primas adierint, eis fraudi ne sit, quod cum M. Antonio fuerint. Idem.

³ Legati] Legatos de pace missos ad M. Antonium, dum Mutinam oppugnaret, satis constat, L. Philippum, L. Pisonem, Ser. Sulpicium, quos hic intelligit. *Idem.*

⁴ Videret] Nonnulli, viderent.

AD EUNDEM, ex lib. II.

Omnia ex NONIO. Infulsum.] Sed ita locutus infulse est, ut mirum senatus convicium exceperit.

Ignarum & segne.] In quo tua me provocavit oratio, mea consecuta est segnis.

Confectum.] Bellum, ut opinio mea fert, ex consensu civitatis confectum jam haberemus.

Constat.]⁵ Cum constet, Casarem Lupercis id vestigal dedisse, qui ante poterat id constare?

Dejicere.] Adest Albæ nescio quis Claudius, quem cum restitui jussisset, Ancone cum eo dejectus est ex senatus-consulto.

Insolens.] Insolens, arrogans, jactans.

Secundum.] Scriptum erat⁶ equestre prælium valde secundum, quin potius adversum.

Meret.]⁷ Quem perisse ita de republica merentem confulem, vehementer doleo.

Præstare.] Tu si meam fidem præstiteris, quod confido te esse facturum.

Spurcus.] Cum iter facerem Claternam tempestate spurcissima.

Locuples. Nihil omnino certi, nec locupletem ad hoc autorem habebamus.

Paludatus.] Antonius demens ante lucem paludatus.

AD EUNDEM, ex lib. III.

NON. *Invehi.*] Itaque in eum palam vehementer est invehctus.

T 2

NON.

⁵ Cum constet, Casarem Lupercis] Hoc est id, de quo scriptum est in VII. in Antonium: *De Lupercis tribuibus pl. restit.* Unde in epistola ad Casarem, & Hirium Antonius scripsit: *Vestigalia Juligæ Lupercis ademitis.* *Sigonius.*

⁶ Equestre prælium] De prælio ad Mutinam

cum M. Antonio a Casare & a consulibus factio puto intelligi: de quo Galba ad Ciceronem, item alii. *Idem.*

⁷ Quem perisse] Hoc aut de Hirio, aut de Pansa Consulibus, prælio ad Mutinam factio, interfectis, dictum existimo. *Idem.*

NON. *Antiquus*.]⁸ Ego autem antiquissimum Scythis oriundum, quibus antiquior lætitia est, quam lucrum.

⁸ *Ego autem antiquissimum*] Hadr. Junius, omnia videtur posthabuisse. Vide librum Animagradverforum eius VI. cap. 11. Nam in vulgatis, putat, ea de Anacharsi Scythia philosopho dici, qui præ tranquillitate animi o-

AD EUNDEM, ex lib. incerto.

NON. *Opinio*.] Posthac quod voles a me fieri, scribito. Vincam opinionem tuam.

NON. *Promittere*.] Promissa tua memoria teneas.

AD C. PANSAM, ex lib. I.

NON. *Humaniter*. & PRISC. *lib. xv.*]¹ De Antiocho fecisti humaniter. Quem quidem ego semper dilexi, meque ab eo diligi sensi.

NON. *Inaudire*.] Quorum erupit illa vox, de qua ex te primum quiddam inaudieram.

AD EUNDEM, ex lib. III.

NON. *Concalfacere*.] Nos² Ventidianis rumoribus concalfecimus.

AD A. HIRTIUM, ex lib. II.

NON. *Error*.] Qua in re si mediocriter lapsus sum, defendas velim tolerabile erratum.

AD

¹ *De Antiocho fecisti*] Epistolam ad C. Pansam libros tres in ipso belli Antoniani apparatu & ardore scriptos esse existimo. Quod idem de his, quos scripsit ad A. Hirtium, judico. Cum enim id bellum ab his consulis, autoritate & consilio Ciceronis gestum sit, videtur verisimile, Ciceronem li-

teris & cohortatione virtutem eorum acuisse, consilio imprudentiam adjuviffe. Sunt autem omnia ex Nonio. *Signon.*

² *Ventidianis rumoribus*] *Ventidium Bassum*; adverte factiois ducem, bellum in Syria molientem, intelligit. *Idem*. De Ventidio Basio Gellius XV. 4.

AD EUNDEM, ex lib. V.

NON. *Impertio*.] Et quoniam, ut hoc tempus est, nihil habeo, patriæ quod impertiam.

AD EUNDEM, ex lib. IX.

NON. *Interfici*.] Dices, Quid, quæso, istuc intererat? Nescio, nisi tamen erat mihi verendum sapius, ne qui casus perimeret superiora.

AD EUNDEM, ex lib. incerto.

NON. *Verustifscere a veterascere*.]¹ Cum enim nobilitas sit nihil aliud, quam cognita virtus, quis in eo, quem veterascentem videt ad gloriam, generis antiquitatem desideret?

NON. *Lutum*.] Luta & limum aggerebant.

¹ *Cum enim nobilitas*] Hoc ad incitantem majorum commendatione notum, unde nobilitas Romæ parabatur, dictum est. *Signon.*

AD M. BRUTUM, ex lib. VII.

NON. *Experiri*.] His contraria, atque parata, ut esse solent, expertus sum.

AD EUNDEM, ex lib. VIII.

NON. *Doct. indag.*] Et quod te tantum amat, ut vel me audeat provocare.

NON. *Amare, & diligere, & contentus*.] Sic igitur facies, & me aut amabis, aut, quo contentus sum, diliges.

QUINT. *lib. v. cap. 10.*] Veritus fortasse, ne nos in Ca-tonem nostrum transferamus illinc mali aliquid; etsi argumentum simile non erat.

QUINT.

QUINT. *lib. VIII. cap. 3.*] Nam eloquentiam, quæ admirationem non habet, nullam iudico.

QUINT. *ibid.*] Et eum amorem, & eum, ut hoc verbo intar, favorem in consilium advocabo.

QUINT. *lib. IX. cap. 3.*] Ego cum in gratiam redierim cum Ap. Claudio, & redierim per Cn. Pompejum: ego ergo cum redierim.

QUINT. *ibid.*] Sermo nullus, + scilicet nisi de te. Quid enim potius? Tum Flavius, Erras, inquit, tabellarie, & ego ibidem orans inter cœnam exoravi.

QUINT. *ibid.*] Præstat enim nemini imperare, quam alicui fervire. Sine illo enim vivere honeste licet; cum hoc vivendi nulla conditio est.

QUINT. *lib. III. cap. 10.*] Simne bonus vir, si hoc suadeam? Minime: suavoris enim est finis, utilitas ejus, cui quisque suadet. At resta sunt. Quis negat? sed non est semper rectis in suadendo locus.

QUINT. *lib. VIII. cap. 6.*] Populo imposuimus, & oratores visi sumus.

QUINT. *lib. VI. cap. 4.*] Res mihi invisæ visæ sunt, Brute.

1 Nam eloquentiam] Quintilianus, ubi loquitur de ornatus, hunc locum adducit, his verbis: Recteque Cicero his ipse ad Brutum verbis quædam in epistola scribit: Nam eloquentiam, quæ admirationem non habet, nullam iudico. Sign.

2 Favorem] Hoc exemplo docet ibid. Quintilianus, Javoris vocabulum primum a Cicerone esse usurpatum. Idem.

3 Cum Ap. Claudio] Ap. Claudium Pulchrum, virum consularem ac censorium, intelligit, qui sibi Clodii fratris causa fuerat infensus. Cn. autem Pompejus focer erat filiz Appii, ut scriptum est in epistolis ad Appium. Idem.

4 Scilicet nisi de te] Videndum an hoc expungi debeat. Est enim, ut puto, Quintilianus, Synecdochem in his verbis explicantis.

Locus Quintiliani sic habet, Quæ per derivationem sunt figura, brevitate novitateque maxime gratia petuntur, quarum una est ea, quam libro proximo in figuris distulit, Synecdoche, cum subtraham verbum aliquod satis ex cæteris intelligitur, ut Calvus in Antonium, Stupere audio Græcus, Subauditur caput. Cicero ad Brutum: Sermo nullus, scilicet nisi de te, quid enim? &c. Patricius.

5 Præstat enim] Videntur Bruti esse, non Ciceronis. Nam Quintilianus aperte sic: In Prosapodæsi aliquando singulis statim membris raro subjicitur, ut apud Antonium: Sed neque &c. Aut postea duobus, vel tribus, eodem ordine singulis continuis veditur. Quæ apud Brutum de dictatura Cn. Pompeji: Præstat enim, &c. Idem.

AD M. FILIUM, ex lib. I.

PRISC. *lib. VIII. & lib. X.*] Quare effice, & elabora ut excellas.

AD EUNDEM, ex lib. II.

NON. *Commodare.*] Cui ego, quibuscumque rebus potero, libentissime commodabo.

AD EUNDEM, ex lib. incerto.

DIOM. *lib. I.*] Ceris delitis.

LACT. *lib. IV. cap. 14.*] Philosophiæ quidem præcepta noscenda, vivendum autem civiliter.

1 Ad M. filium] Libros epistolarum ad M. filium tum maxime scriptos esse arbitror, fuit. Et Servius in VIII. Æneid. Cicero, in cum Athenis Cratippo philosopho operam dedit, & post cum Bruti contubernalis in Macedonia fuit. Hujus enim & Brutus & Cicero in epistolis, ulro citroque missis, meminere. Plene autem certe fuerunt cohortationis ad virtutem, & ad Bruti ipsius quibus scribere solebant. Delitis autem antiquæ pro, delitis, ut infra in epistola ad Calvum, & IV. Ver. Ex qua tantum verborum vetus delitum sit. Patricius.

2 Ceris delitis] Ad eas ceras respicit, in quibus scribere solebant. Delitis autem antiquæ pro, delitis, ut infra in epistola ad Calvum, & IV. Ver. Ex qua tantum verborum vetus delitum sit. Patricius.

AD LICINIUM CALVUM.

PRISC. *lib. IX.*] Tuli moleste, quod literæ delitæ sunt mihi a te redditæ.

NON. *Auguro.*] Præsentit animus, atque augurat quodammodo, quæ futura sit suavitas.

1 Ad Licinium Calvum] De quo in Bruto, cap. 81. & Quintil. X. 2. XII. 1.

AD Q. AXIUM.

FRONTO.] Ad M. Bibulum adierunt.
FRONTO.] Si tu nos aliquid adjutare potes.
SUET. *in Jul. Cæs.*] Cæsar in consulatu confirmavit re-
gnum, de quo ædilis cogitabat.

AD CATONEM.

NON. *Plus & multum.*] Nec idcirco mihi desiderandam
esse dignitatem meam, quod eam multi impugnarint, sed eo
magis recolendam, quod plus desiderarint.

AD CÆRELLIAM.

QUINT. *lib. vi. cap. 3.*] Hæc ¹ aut animo Catonis feren-
da sunt, aut Ciceronis stomacho.

¹ *Aut animo Catonis*] Aut abrumpendam exemplo: metaphora ducta a stomacho, qui
esse vitam; quo pacto Cato Uticensis, ne in
cibus etiam acerbos & ingratos concoquit.
Cæsaris manus veniret, mortem sibi confici-
vit: aut concoquenda hæc esse Ciceronis e-
rellia.

AD L. PLANCVM.

GELL. *lib. i. cap. 21.*] Nam neque deesse reipublicæ vo-
lo, neque supereffe.

EX EPISTOLA INCERTA.

QUINT. *lib. ix. cap. 3.*] Data Lupercalibus, quo die
¹ Antonius Cæsari.

QUINT. *lib. vi. cap. 3.*] ² Næ illi sunt pedes faceti, ac
³ deliciis ingredienti molles.

¹ *Antonius Cæsari*] Nihil aliud hic in-
telligi poterat, quam hoc, diadema impo-
suit. *Patricius.*

² *Næ illi sunt pedes*] Quintil. *ibid.* *Fæce-*
tum, inquit, non tantum circa ridicula opi-
nor consistere: decoris hanc magis, & exulta-

cuiusdam elegantie appellationem puto. Ideo
que in epistolis Cicero hoc Bruti refert verba:
Næ illi sunt pedes faceti, &c.

³ *Deliciis*] Ascensus volebat *deliciarius:*
non male: ut *gressu delicato & languido:*
Phæd. V. 1. Ita, moliter ire, Propert. 11. 12

POEMATUM

FRAGMENTA.

PHÆNOMENON

EX ARATO,

QUÆ SUPERSUNT M. T. CICERONIS FRAGMENTA.

CUM HUGONIS GROTTII SUPPLEMENTIS.

AB Jove ² Musarum primordia: *semper in ore*
Plurimus ille hominum est, qui conspira numine magno,

Tom. IX.

V

Con-

¹ Aratum si quis nosse vult, ejus vitam,
ab antiquo scriptam auctore, Dionysius Pe-
tavius cum Latina interpretatione sua, dedit
in *Uranologio*. Cicero, de *Orat. I. 16. Cœ-*
læz inter doctos, inquit, *hominem ignarum*
astrologia ornatisimè atque optimè versibus
Aratum de celo *stellisque distisse.* Id carmen
inscriptum *Phænomenon:* que Cicero, *admodum*
adoloscentulus, ut ipse testatur (*de Nat. Deor.*
II. 41.) non astronomica, opinor, eruditio-
nis, sed artis poetica gratia, Latinis ex-
pressit versibus, & sæpe *Aratum* suum vocat.
Inde pluculos versus suis ipse Philopolicis
disputationibus inseruit: aliquos auctoritatis
ergo adduxere Laëtantius, Priscianus, No-
nius, alii. Eas omnes reliquias, antea dis-
sipatas, homines curiosi, cum Arati Græco
contextu collatas, ordine legitimo digessi: e;

addidit etiam Commentariis. Hugo tandem
Grotius, ipse admodum adolescens, id
aggressus est, auspice Josepho Scaligero, ut
Arati Ciceroniani lacunas expleret; remque
ita confecit, ut eo dignum erat, qui, tam-
meti nondum magnus, jam esset Grotius. De-
formitatem sane, & quasi horrorem truncati
lacerique corporis tollit continuo illa par-
tium: neque, si verum fateamur, Grotianam
Musam valde obscurat Tulliana. Idcirco fe-

ci non invitus, quod studiosis, propter Gro-
tiani operis inventendi difficultatem, gratum
fore cognovi, ut Ciceroniana Arati fragmen-
ta cum Grotii supplementis darem, quo le-
gantur illa jucundius, & si tanti est, faci-
lius intelligantur. Ipsa quidem lacunarum
expletio vicem præstat Commentarii. Anno-
tationes adjuncti novæ, a doctissimo viro &
singulari amico nuper acceptas. Plures pote-
ram ex Petavii *Uranologio,* & libris Hip-
parchi tribus, qui censuram continent Phæ-
nomenon Arati, atque adeo Ciceronis: non
enim hic illius correxit errata. Sed neminem
puto fore, qui astrologie sibi magistram Ci-
ceronem constituat. Quorsum ergo eduntur
ista? Quoniam Ciceronis sunt. Non enim qui
hominis effigiem saxo vel coloribus effingunt,
ungues negligunt & capillos. *Olivætur.*

² *Musarum*] Nihil in Græco est Arati
versu, quod huic respondeat voci, *Musarum;*
sed hoc tantum: *A Jove ordianur;* ut Ovi-
dus *Faë. V. 111. Ab Jove super opus.* Ci-
ceronem videtur respexisse Virgilius, *Eclog.*
III. 60. Ab Jove principium Mæse. Non *Ab*
Jove, sed *A Jove* est de *Leg. II. 3.* ubi hæc
recitat Cicero. Veruntamen fieri potuit, ut
quamvis scripserit in Aratidis *Ab Jove,* in
dialogo de legibus mallet *A Jove:* quoniam
prius